

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในทางสถิติที่ระดับ.05
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	กลุ่ม
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียดระหว่างวิธีการ

ทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลองระยะ
หลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลองระยะ
หลังการทดลองและระยะติดตามผล

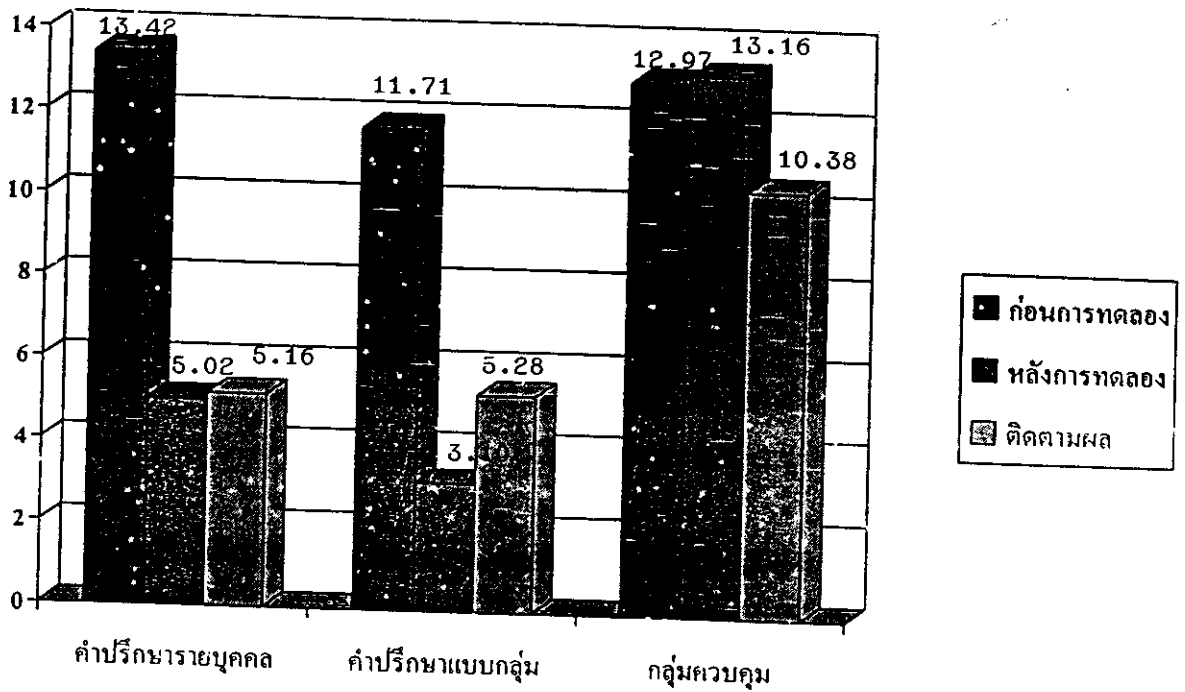
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเครียดในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล
กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของ
ผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
และกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มให้คำปรึกษา			กลุ่มการให้คำปรึกษา			กลุ่มควบคุม		
	รายบุคคล			แบบกลุ่ม					
	ระยะ			ระยะ			ระยะ		
	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ติดตาม ผล	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ติดตาม ผล	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ติดตาม ผล
1.	16.10	6.04	2.24	9.46	2.72	2.75	15.80	9.10	9.12
2.	10.40	3.94	4.10	14.20	3.34	9.85	14.40	22.30	18.60
3.	14.10	3.24	3.40	16.30	2.95	3.20	15.50	9.68	8.78
4.	9.62	5.81	8.58	9.20	2.67	2.89	9.27	13.40	5.59
5.	16.90	6.08	7.48	9.41	3.81	7.69	9.87	11.30	9.80
รวม	67.12	25.11	25.80	58.57	15.49	26.38	64.84	65.78	51.89
$\bar{X}$	13.42	5.02	5.16	11.71	3.10	5.28	12.97	13.16	10.38
SD	3.29	1.33	2.73	3.31	.48	3.28	3.15	5.38	4.87

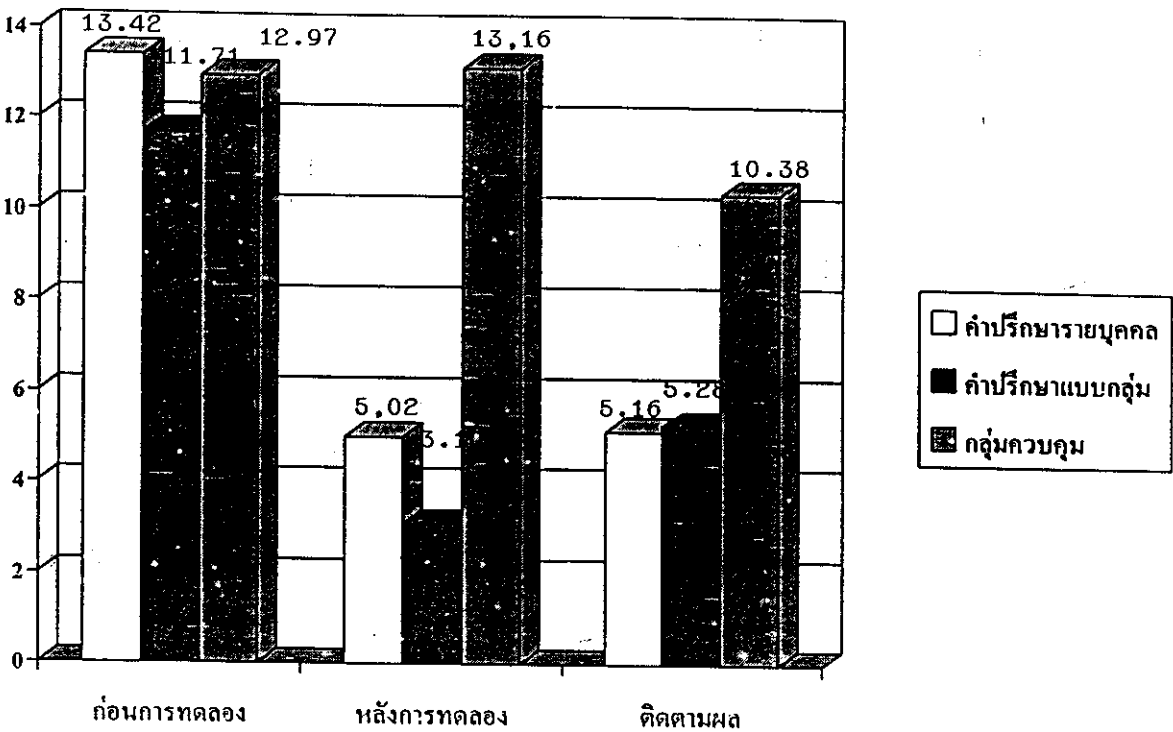
จากตาราง 1 พบว่าผู้ติดเชื้อ HIV กลุ่มให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษา
รายกลุ่มและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 13.42, 11.71 และ
12.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.29, 3.31 และ 3.15 ตามลำดับ ระยะหลังการทดลองมีคะแนน
เฉลี่ยความเครียดเป็น 5.02, 3.10 และ 13.16 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.33, .48 และ 5.38 ส่วน
ระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยความเครียดเป็น 5.16, 5.28 และ 10.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.73,
3.28 และ 4.87 ตามลำดับ

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษา
แบบรายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มควบคุมในระยะ ต่าง ๆ ของ
การทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล มีค่าเฉลี่ย
ความเครียดก่อนการทดลอง 13.42 ระยะหลังการทดลองเป็น 5.02 ซึ่งลดลงจากระยะก่อน
การทดลองเท่ากับ 8.40 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 5.16 เพิ่มขึ้นระยะหลังการทดลองเท่ากับ .14
ผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความเครียดก่อนการทดลองเป็น 11.71
ระยะหลังการทดลองเป็น 3.10 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 8.62 ส่วนระยะติดตามผล
มีค่า 5.28 เพิ่มขึ้นระยะหลังการทดลองเท่ากับ 2.18 ผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มควบคุมมีค่าความเครียด
ก่อนการทดลองเป็น 12.97 ระยะหลังการทดลองเป็น 13.16 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง

เท่ากับ .19 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 10.38 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.59

ภาพที่ 4 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดระยะต่าง ๆ ของการทดลองในผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปริิษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปริิษาแบบกลุ่มและกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 4 พบว่าระยะก่อนการทดลองผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปริิษา รายบุคคลมีค่าเฉลี่ยความเครียดมากกว่ากลุ่มการให้คำปริิษารายกลุ่มเท่ากับ 1.71 และมากกว่า กลุ่มควบคุมเท่ากับ .46 ระยะหลังการทดลองผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปริิษารายบุคคลมีค่า เฉลี่ยความเครียดมากกว่ากลุ่มการให้คำปริิษาแบบกลุ่มเท่ากับ 1.92 และน้อยกว่ากลุ่มควบคุม เท่ากับ 8.13 ระยะติดตามผล ผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มการให้คำปริิษารายบุคคลมีค่าเฉลี่ยความเครียด น้อยกว่ากลุ่มการให้คำปริิษาแบบกลุ่มเท่ากับ .12 และน้อยกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.22

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความเครียดระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความเครียดระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	14	469.5217		
Groups	2	248.9459	124.4730	6.7717*
Ss w / in groups	12	220.5758	18.3813	
With in subject	30	654.3807		
Interval	2	323.5973	161.7987	19.6063*
I x G	4	132.7261	33.1815	4.0208*
I x Ss w / in groups	24	198.0573	8.2524	
Total	44	1123.9024		

* Significant at .05

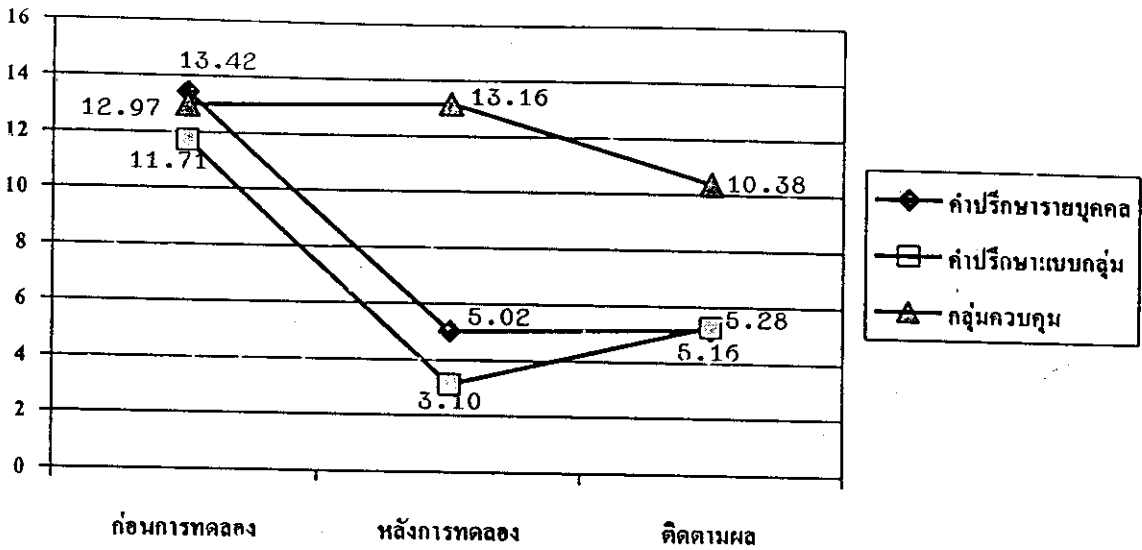
$F .05 (2, 12) = 3.89$

$F .05 (2, 24) = 3.4$

$F .05 (4, 24) = 2.78$

จากตาราง 2 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความเครียดระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าความเครียดของผู้ติดเชื้อไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองและระยะเวลาส่งผลรวมกันต่อความเครียด และวิธีการทดลองแต่ละวิธี

ภาพที่ 5 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปริิการรายบุคคล กลุ่มการให้คำปริิการแบบกลุ่มและผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มควบคุมกับระยะของการทดลอง

จากภาพที่ 5 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง ผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปริิการรายบุคคล การให้คำปริิการแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยความเครียดใกล้เคียงกันแต่ในระยะ หลังการทดลองและติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยความเครียด โดยในระยะหลัง การทดลองผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มการให้คำปริิการรายบุคคลและกลุ่มการให้คำปริิการแบบกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปริิการรายบุคคล กลุ่มการให้คำปริิการแบบกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองนั้นส่งผล ต่อความเครียดร่วมกันจึงทำให้ค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ลดลง ดังนั้นจึงพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลองระยะ
หลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	7.8409	3.9205	.3371
ภายในกลุ่ม	36	418.6331	11.6287	

$$F_{.05} (2, 31) = 3.31$$

จากตาราง 3 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี
กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ค่าเฉลี่ยความเครียดของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มและกลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	285.0453	142.5226	12.2561*
ภายในกลุ่ม	36	418.6331	11.6287	

$$F_{.05} (2, 31) = 3.31$$

$$*F < .05$$

จากตาราง 4 พบว่า ในระยะหลังการทดลองค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี
กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษารายกลุ่ม และกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองส่งผลให้เกิดความแตกต่างของความเครียดโดยทำให้ค่าเฉลี่ยของ
ความเครียดในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดเป็นรายคู่ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้
คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการ
ทดลองด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

mean	การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม	การให้คำปรึกษารายบุคคล	กลุ่มควบคุม
	3.098	5.022	13.156
3.098	-	1.92	10.06*
5.022		-	8.13*
13.156			
<i>r</i>		2	3
$q .95 (r, 31)$		2.89	3.49
$q .95 (r, 31) \sqrt{\frac{MS error}{n}}$		4.41	5.32

* $p < .05$

จากตาราง 5 พบว่าในระยะหลังการทดลองค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี
กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่ำกว่าผู้ติดเชื้อกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลต่ำกว่าผู้ติดเชื้อ
เอชไอวีควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี
กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคลแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ วิธีการทดลองทั้งสองวิธีคือการให้คำปรึกษารายบุคคลและการให้คำปรึกษาแบบ
กลุ่มส่งผลให้ความเครียดลดลงต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างวิธีทดลอง
ทั้งสองวิธี

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

แหล่งของความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	88.7856	44.3928	3.8175*
ภายในกลุ่ม	36	418.6331	11.6287	

$F_{.05}(3,31) = 3.31$

$*p < .05$

จากตาราง 6 พบว่าในระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื่อเฮชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองทั้งสองวิธีคือการให้คำปรึกษารายบุคคล และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ส่งผลให้ความเครียดลดลงกึ่งหนานกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างวิธีการทดลองทั้งสองวิธี

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดเป็นรายคู่ของผู้ติดเชื่อเฮชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผลด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

$\bar{X}$	การให้คำปรึกษารายบุคคล	การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม	กลุ่มควบคุม
	5.16	5.276	10.378
5.16	-	.12	5.42*
5.276		-	5.10*
10.378			
<i>r</i>		2	3
$q_{.95}(r, 31)$		2.89	3.49
$q_{.95}(r, 31) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		4.41	5.32

$*p < .05$

จากตาราง 7 พบว่าในระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยความเครียด กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล และกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ วิธีทดลองทั้งสองวิธีคือ การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มส่งผลให้ความเครียดลดลงกทนนานกว่ากลุ่มควบคุมแต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างวิธีทดลองทั้งสองวิธี

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคล

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	4	27.5470		
ระยะเวลา	2	231.5105	115.7553	17.5659*
ความคลาดเคลื่อน	8	52.7182	6.5898	
รวม	14	311.7757		

$$F_{.05} (2, 8) = 4.10$$

$$* p < .05$$

จากตาราง 8 พบว่าค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีทดลองกลุ่ม การให้คำปรึกษารายบุคคลส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลลดลงต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองแต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดเป็นรายคู่ในระบะก่อนการทดลอง ระบะ
หลังการทดลอง และระบะติดตามผลของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษา
รายบุคคลด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

	ระบะหลังการทดลอง	ระบะติดตามผล	ระบะก่อนการทดลอง
$\bar{X}$	5.022	5.16	13.424
5.022	-	.14	8.40*
5.16		-	8.26*
13.424			-
r		2	3
$q .95 (r, 8)$		3.26	4.04
$q .95 (r, 8) \sqrt{\frac{MS\ error}{n}}$		3.74	4.64

* $p < .05$

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายแบบรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยความเครียดในระบะหลังการทดลอง และระบะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระบะก่อนการทดลองและระบะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความเครียดในระบะหลังการทดลองและระบะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

นั่นคือ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษารายบุคคลมีค่าเฉลี่ยความเครียดในระบะหลังการทดลองและระบะติดตามผลต่ำกว่าระบะก่อนการทดลองแต่ไม่พบความแตกต่างในระบะหลังการทดลองและระบะติดตามผล

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

แหล่งของความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	4	38.1888		
ระยะเวลา	2	200.7116	100.3558	16.1286*
ความคลาดเคลื่อน	8	49.7779	6.2222	
รวม	14	288.6784		

$$F_{.05} (2, 8) = 4.46$$

$$*p < .05$$

จากตาราง 10 พบว่าค่าเฉลี่ยความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นั่นคือ วิธีการทดลอง กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

$\bar{X}$	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล	ระยะก่อนการทดลอง
	3.098	5.276	11.714
3.098	-	2.18	8.62*
5.276		-	6.44*
11.714			-
r		2	3
$q .95 (r, 8)$		3.26	4.04
$q .95 (r, 8) \sqrt{\frac{MS \text{ error}}{n}}$		3.64	4.51

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองแต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในผู้ติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มควบคุม

แหล่งของความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม	4	154.8403		
ระยะเวลา	2	24.1013	12.0506	1.0088
ความคลาดเคลื่อน	8	95.5613	11.9452	
รวม	14	274.5028		

$$F_{.05} (2, 8) = 4.46$$

$$p > .05$$

จากตาราง 12 พบว่าค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ในกลุ่มควบคุมผู้ติดเชื้อเอชไอวี มีค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน